

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 9535
София, 08.07.2010

Върховният административен съд на Република България - Седемчленен състав - I колегия, всъдебно заседание на седемнадесети юни две хиляди и десета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ:

АННА ДИМИТРОВА
БИСЕРКА
ЙОРДАН
ТЕОДОРА
МАРИНИКА
РУМЯНА
МИРОСЛАВ МИРЧЕВ
КОЦЕВА
КОНСТАНТИНОВ
НИКОЛОВА
ЧЕРНЕВА
МОНОВА

при секретар Мария Попинска
на прокурора
от съдията
по адм. дело № 5298/2010. 📁

МИРОСЛАВ МИРЧЕВ

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по реда на чл.237 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искане на Й. М. от гр. София, с ЕГН за отмяна, на основание чл. 239, т.1 АПК на влязло в сила решение № 669/18.01.2010 г. на ВАС - Петчленен състав на I колегия, постановено по адм. д. № 9526 по описа за 2009 г. на този съд. Подателят на искането счита, че са налице нови обстоятелства и нови писмени доказателства по смисъла на цитирания текст от АПК, които са от съществено значение за делото. Към искането за отмяна са приложени протокол, съставен във връзка със съдебното заседание на АС - Монтана от 12.05.2008 г., декларация от лицето Б. Ч. и удостоверение № 344/1982 година. Йордан Младенов е изложил становището си за основателност на искането за отмяна в писмени бележки, депозиран от адв. Цв. Паунов. В съдебно заседание, проведено на 17.06.2010 г. представя допълнително писмени доказателства, както следва: писмо № 3178, два броя скици, три броя нотариални актове, заповед от 2008 г., пет броя писма, постановление на ОП - Монтана, писмо от 31.10.1994 г., протокол от 1995 г., заповед от 1999 г., становище на община Монтана и възражение от 2005 година.

Подателят на искането е пледирал чрез адв.Паунов за отмяна на съдебното решение.

Ответниците: Областният управител на област Монтана и А. Л. А., редовно призовани, не са изразили становище по искането.

Заинтересуваните страни и Кметът на община Монтана, не са изразили становище по искането.

Заинтересуваната страна Н. е оспорила искането с писмено становище.

Върховният административен съд, седемчленен състав на Първа колегия, преценявайки допустимостта на искането за отмяна, счита че същото е процесуално недопустимо поради следните съображения:

Решението, чиято отмяна се иска, е постановено от петчленния състав на ВАС в производство по реда на чл.237 - чл.244 АПК. Следва извода, че решението, постановено в предишно отменително производство, не подлежи на последваща отмяна, защото с него не е разрешен въпрос, свързан със съществуването на административноправния спор. На отмяна подлежат само съдебните актове, постановени по съществуването на спора или такива - в касационно производство. При посочените съображения настоящият седемчленен състав на ВАС, Първа колегия

преценява искането за отмяна, като процесуално недопустимо, респективно същото трябва да бъде оставено без разглеждане, а производството по адм. д. № 5298/2010 г. на ВАС да бъде прекратено.

Водим от гореизложеното и в същия смисъл, Върховният административен съд, седемчленен състав на Първа колегия

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ протоколното определение от 17.06.2010 г. на Върховния административен съд - седемчленен състав, постановено по адм. д. № 5298/2010 г. с което е даден **ХОД ПО СЪЩЕСТВО.**

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на Й. М. от гр. София, с ЕГН... за отмяна, на основание чл.239, т.1 АПК на влязло в сила решение № 669/18.01.2010 г. на ВАС - Петчленен състав на I колегия, постановено по адм. д. № 9526 по описа за 2009 г. на този съд.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д. № 5298/2010 г. по описа на ВАС - седемчленен състав на Първа колегия.
Определението е окончателно.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ:**

/п/ Анна Димитрова
/п/ Бисерка Коцева
/п/ Йордан Константинов
/п/ Теодора Николова
/п/ Мариника Чернева
/п/ Румяна Монова
/п/ Мирослав Мирчев

М.М.

РЕШЕНИЕ

№ 669

София, 18.01.2010

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Петчленен състав - I колегия, всъдебно заседание на пети ноември две хиляди и девета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

ФАНИ НАЙДЕНОВА

ЗДРАВКА

МАРУСЯ

МИЛЕНА

ЕМИЛИЯ МИТКОВА

ШУМЕНСКА

ДИМИТРОВА

ЗЛАТКОВА

при секретар
на прокурора
от съдията
по адм. дело № 9526/2009.

Григоринка Любенова

МИЛЕНА ЗЛАТКОВА

и с участието
изслуша докладваното

Производството по делото е по реда на чл. 237 - 244 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/. Образувано е по искане на Й. М. от гр. Монтана за отмяна на влязло в сила решение № 14648 от 30.12.2008г., постановено по адм. дело № 9542/2008 г. по описа на Върховния административен съд, Четвърто отделение, с което е оставано в сила решение от 09.04.2008г. на Окръжен съд - Монтана, постановено по адм.д. № 92/2007г. в обжалваните му части. Искателят твърди, че след постановяването на решението са открити нови писмени доказателства, които са от съществено значение за правилното решаване на делото и същите не са били известни на съдилищата. Ако те са били известни и разгледани, изходът на правния спор е щял да бъде различен. Освен това се излагат доводи за противоречие на решението с материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и необоснованост. По делото са били представени документи, от които се установява, че м. "Кацарското" не е картотекирана по Постановление № 1 на МС и не са осъществени процедурите за издаване на удостоверения - образец № 3. Представените удостоверения не са легитимни, а нищожни, тъй като не са издадени от длъжностното лице, което има право да ги издава. Представен е документ от Министерството на земеделието от 26.02.2002г., от който се установява, че ползватели с легитимни документи няма. Съдът не е обсъдил доказателствата, представени в с.з. от 08.12.2008г. Допълнително се излагат доводи за това, че на наследниците на Г. и Й. К. земите са възстановени в реални граници с влязло в сила решение на Окръжен съд-Монтана, потвърдено с решение на ВКС. Видно от протокол № 5 от 06.07.92г. няма ограничения на ползването и не е посочен § 4. Представя се протокол от 12 май 2008г. по адм.д. № 197/08г. на Административен съд-гр. Монтана, от който се установява, че процесните земи са били в блок на ТКЗС и не са попадали под разпоредбите на § 61, 2 и 3 от ЗСПЗЗ. Съдът не си е направил труда да провери дали при изготвянето на плана са спазени всички изисквания на чл. 28 от ППЗСПЗЗ. Ответникът по искането за отмяна - Областен управител на област с административен център - гр. Монтана - не изразява становище. Ответникът по искането за отмяна - А. А. - гр. Монтана - не изразява становище. Заинт. страна - Кмет на община Монтана - не изразява становище. Заинт. страна - Д. Г. И. от гр. Монтана - оспорва искането за отмяна по съображения, изложени в писмено становище. Заинт. страна - Ц. Й. А. от гр. Монтана - оспорва искането за отмяна по съображения, изложени в писмено становище. Останалите заинт. страни - не изразяват становище. С решението, чиято отмяна се претендира, тричленният състав на ВАС, Четвърто отделение по касационната жалба на Й. М. е оставил в сила решението на Окръжен съд - Монтана в частта му, в която е отхвърлена жалбата му като неоснователна против заповед № 30 от 07.02.2006г. на Областен управител на област с административен център - гр. Монтана, с която е одобрен плана на новообразуваните имоти и регистъра към него за местността "Парта" в землището на гр. Монтана, касаеща имоти 018240, 018245, 018247, 018264, 018277, 018279, 018237, 018238, 018268, 018269, 018270, 018272, 018274, 018275, 018276, 018280, 018281, 018283, 018284, 018285, 018286 по плана на новообразуваните имоти. В мотивите на решението са обсъдени всички, наведени от касатора доводи. Посочено е, че планът на новообразуваните имоти се изготвя за земи, попадащи в територии (терени, зони) по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ и затова законодателят е дал предимство не на бившите собственици, а на ползвателите, като процедурата по преобразуването на правото им на ползване в право на собственост

трябва да е приключила, а не висяща или предстояща. При колизия между правата на посочените лица, всяко от които претендира на собствено основание право на собственост върху един и същи имот, възникналият спор за материално право се разрешава по общия исков ред в гражданско производство. Неправилно жалбоподателят Й. М., позовавайки се на съдебните решения и приложените по делата скици твърди, че собствеността върху имота му е вече възстановена. В случая се касае за исково производство по реда на чл. 11, ал. 2 от ЗСПЗЗ, което се провежда когато бившите собственици са пропуснали законоустановените срокове за заявяване на земеделските земи и с иск срещу органа по поземлената собственост установяват правото си да възстановят собствеността. В това гражданско производство не се възстановява правото на собственост, а се признава за установено правото да се възстанови собствеността.

С решение № 2 / 1 от 18.06.1997 г. Поземлена комисия гр. Монтана възстановява правото на собственост на наследниците на К. К. в съществуващи (възстановими) стари реални граници върху следните имоти: лозе от 10.000 дка, четвърта категория, находящ се в терен по параграф 4 на град Монтана в местността ПАРТА; овощна градина от 5.000 дка, четвърта категория, находящ се в терен по параграф 4 на град Монтана в местността ПАРТА; нива от 25.000 дка, четвърта категория, находящ се в терен по параграф 4 на град Монтана в местността ПАРТА и други от 0.800 дка, четвърта категория, находящ се в терен по параграф 4 на град Монтана в местността "Парта". Когато претендираните по земеделската реституция земи се намират в терени (територии, зони) по параграф 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ, правото на собственост само се признава, но реалното възстановяване се извършва при условията на чл. 28 от ППЗСПЗЗ, като имотните граници се определят въз основа на влезлия в сила план на новообразуваните имоти. В решението на ПК гр. Монтана изрично е посочено за всеки имот поотделно, че попада в терен по параграф 4 от ЗСПЗЗ и ще бъде възстановен след одобряване кадастъра на старите собственици и при съблюдаване правата на сегашните ползватели. В контекста на изложеното, неоснователно се явява възражението на жалбоподателя, че имотите на наследодателя му не са разположени в територия по § 4, след като това изрично е посочено в решението на колективния орган по поземлената собственост, което решение не е било обжалвано от жалбоподателя, а напротив, той се позовава именно на него, за да обоснове претенциите си.

В производството по § 4к, ал. 6 от ПЗР на ЗСПЗЗ не се обсъжда въпросът дали са били налице законоустановените предпоставки за преобразуване правото на ползване в право на собственост, а именно - дали правото на ползване върху земеделската земя е предоставено по силата на акт на Президиума на Народното събрание, на Държавния съвет или на Министерския съвет; дали в имота има построена до 1 март 1991 година сграда по смисъла на изключенията в § 1в, ал. 3 от ДР на ППЗСПЗЗ; дали имота представлява лозе, овощна градина или земеделската земя е единствена на семейството на ползвателя, който живее постоянно в населеното място, в чието землище е имотът или земята да е общинска или държавна. Всички тези въпроси се разрешават в една друга предходна процедура. Същото се отнася и за въпроса дали територията (в случая местност "Парта") е отговаряла на изискванията за картотекиране на земите като слабопродуктивни, маломерни и неподходящи за машинна обработка. Доказателствата, за които искателят твърди, че са нови по смисъла на чл. 239, т.1 от АПК и които представя в настоящото производство са следните:

1. Жалба, подадена от Й. М. до Областен управител на област Монтана и до приемна на МС, чрез кмета на община Монтана и заведена с вх. № 94 Й 242/23.09.08г.;

2. Разпит на свидетел А. В.;

3. Заверен препис от протокол от с.з., проведено на 12 май 2008г. по адм.д. № 197/08г. по описа на АС-гр.Монтана;

4. Писмо до Й. М. в отговор на негова жалба вх. № 94-00-7549 от Министерство на земеделието и горите с изх. № 94-00-7549 от 26.02.02г., в което се твърди, че при извършена проверка в ПК Монтана и община Монтана е констатирано, че с решение на ИК на ОНС са определени земи съгласно приложение на Постановление № 1 от МС от 07.01.81г., но удостоверенията на визираните в тях ползватели са подписани от неоторизирани за това от закона длъжностни лица, поради което като административни актова са нищожни. От това следва, че ползватели с годни документи в земите в зоната, определена по § 4 няма.

5. Публикувано в пресата интервю с Мехмед Дикме от 4 декември 2001г.

6. Информация, публикувана в пресата, без дата, според която 150 дела са гледани от административния съд срещу кмета на Монтана и 700 дела в Окръжен съд-Монтана за невъзвратени земи;

7. Писмо до Областния управител на Монтана от Гл. експерт на отдел "Приемна" при МС - изх. № 3178/99г. с искане Й. К. да бъде приет и да му се окаже необходимото съдействие за разрешаването на неговия проблем и скица.

8. Отговор от Областния управител до Гл. експерт на отдел "Приемна" при МС - № И-2205 от 15.10.2008г., в което се твърди, че Й. К. М. не е обжалвал заповедта за одобряване на ПНИ, въпреки че същият е подал жалба на 28.02.06г. Твърди се, че издадените от кмета заповеди през 2006г., с които на трима ползватели се признава правото да придобият собственост върху предоставената им за ползване земя, са обжалвани и отменени от АС-Монтана. През 2008г. кметът е издал нови заповеди, които също са обжалвани пред АС. В случай, че решението на съда е в полза на г-н Младенов, това ще е основание за изменение на ПНИ;

9. Становище на Община Монтана без дата във връзка с възражението на Й. М. против писмо на МЗГ с изх. № 94-ИЙ-162/15.10.03г. Според същото, в законоустановения срок на излагането на помощния кадастрален план Младенов е подал две възражения, които комисията не е уважила. Младенов е обжалвал решението на комисията пред РС-Монтана и е образувано адм.д. № 221/03г. Следващото заседание на съда е насрочено за 26.01.04г.

10. Удостоверение изх. № 5677/19.10.06г. на ОСЗГ Монтана относно обхвата на плана на зона "Парта", изготвен на основание § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ;

11. Решение на ИК, с което се приема, че земите в м. "Парта" - 4300 дка следва да бъдат картотекирани като слабопродуктивни и непригодни за механизирана обработка;

12. Съдебно удостоверение, издадено от ОС-Монтана по дело № 188/04г., въз основа на което Й. К.М. да се снабди със скиците и протоколите, с които са нанесени ползвателите на имотите, за които той претендира и отговор от община Монтана от 05.11.04г., че не разполага с такива скици и протоколи;

13. Писмо № 94-00-9087/18.05.99г. до кмета на община Монтана от секретаря по аграрната реформа, в което се изразява несъгласие с издаването на заповед, с която се отменя предишна заповед за изземване на имота от ползвателя Д. И.

14. Писмо от Кмета на община Михайловград до Министерство на селскостопанското развитие, земеползването и възстановяването на поземлената собственост от 08.12.92г., в което се прави запитване за това следва ли да се предостави правото за закупуване на имота на г-н Кацарски от ползвателите, при положение, че са запазени старите му реални граници.

15. Писмо до Й. М. от Началника на ОСЗГ-Монтана с дата 02.08.04г., според което няма основание за промяна на решение 2/1 от 18.06.97г.

16. Писма до Началника на РПУ-Монтана от 1995г., 1998г. и 2000г. за съдействие за изпълнение на заповед № 1527/15.11.94г. на Кмета на община Монтана и на решение на ВАС № 1789/23.03.2000г. за осигуряване присъствието на Д. Г. И. в незаконно ползвания от него имот № 1509 в м. "Парта" и за спиране на изпълнението на същата заповед до изясняване на случая ;

17. Протокол от разпит на свидетел Д. Г. И. от 27.11.86г. от Зам. окръжен прокурор Петрова;

18. Решение № 151/22.05.87г. на ВС на НРБ по д. № 99II от 1987г.

19. Писмо от Кмета на община Монтана до Й. М. от 07.01.09г.

20. решение № 23/22 от 27.10.92г. на ПК-Михайловград за възстановяване право на собственост на земи в м. Кошарник на наследниците на Коста Младенов Кацарски

21. Призовка за принудително изпълнение - въвод във владение в имота в гр. Монтана на 07.07.94г.

22. Решение от 18.10.96г. по дело № 423/96г. на ОС-Монтана и решение № 626/06.11.97г. на ВКС по дело № 422/97г.

23. Пълномощно от 26.09.07г.

24. Протокол № 5 от 06.07.92г. на ПК-Михайловград за възстановяване правото на собственост на наследниците на И. Т. Р. върху нива от 5000 дка в м. "Парта" без ограничения на ползването и скица от 14.07.92г.

25. 2 бр. скици

Отмяната на влезли в сила съдебни актове е извънинстанционен способ за защита срещу порочни решения, когато тяхната неправилност се дължи на някоя от изчерпателно изброените в чл. 239 от АПК причини. В случая искателят твърди, че основанието за отмяна е откриването на нови писмени доказателства от съществено значение за делото, които не са могли да бъдат известни на страната /чл. 239, т.1 от АПК/. Първото изискване, следователно, е доказателствата да са нови, т.е. да не са приобщени към доказателствения материал по делото или да не са могли да бъдат приобщени към доказателствения материал по делото до приключването на устните състезания в последната инстанция по същество, тъй като страната не е знаела за тях или макар да е знаела, не е могла да се снабди с тях и да ги представи, въпреки че е положила дължимата грижа за доброто водене на делото. Следователно, невъзможността за представянето на тези нови писмени доказателства трябва да е невновна /обективна/ невъзможност, а не резултат от небрежност, проявена от страната. Тези нови писмени доказателства трябва да установяват факти, които са съществували докато делото е било висящо, но са нови, защото не са включени във фактическия материал. За да бъдат новите писмени доказателства от съществено значение за делото, е необходимо да установяват факти и обстоятелства, които биха довели до различно разрешение на спора, предмет на делото.

От изложеното следва, че искането не може да се основава на писмени доказателства, които са приобщени към доказателствения материал по делото до приключването на устните състезания в последната инстанция по същество - в случая касационната.

Както е посочено и в самото искане за отмяна, писмото до Й.М.в отговор на негова жалба вх. № 94-00-7549 от Министерство на земеделието и горите с изх. № 94-00-7549 от 26.02.02г., както и решение от 18.10.96г. по дело № 423/96г. на ОС-Монтана и решение № 626/06.11.97г. на ВКС по дело № 422/97г., с които е уважен предявеният от Й.М. установителен иск по чл. 11, ал.2 от ЗСПЗЗ срещу ОПК-Монтана /доказателства под №№ 4 и 22/, са представени по адм.д. № 9542/08г. по описа на ВАС, IV отд. на л. 189, л. 179-182. Двете решения са обсъдени в мотивите на решението на ВАС, Четвърто отделение. По отношение на писмото от 26.02.02г., макар да не е цитирано изрично, но цели да установи, че ползватели с годни документи в земите в зоната, определена по § 4 няма, съдът е посочил, че в това

производство не може да се обсъжда въпросът дали са били налице законоустановените предпоставки за преобразуване правото на ползване в право на собственост. Наведените в искането доводи за допуснати съществени процесуални нарушения, поради необсъждането на всички доказателства и необоснованост са касационни основания, но не и основания за отмяна на влязло в сила съдебно решение. Протокол с дата 14.11.89г. от разпит на свидетеля А. В. по гр.д. № 186/89г. по описа на ОС-Михайловград /доказателство № 2/ е представен по адм.д. № 92/07г. по описа на ОС-Монтана, т.е. в първоинстанционното производство с писмено становище на Й. М. от 16.03.07г. и се намира на л. 101 от делото. Със същото писмено становище от 16.03.07г. са представени и Писмото до Областния управител на Монтана от Гл. експерт на отдел "Приемна" при МС - изх. № 3178/99г. с искане Й. К. да бъде приет и да му се окаже необходимото съдействие за разрешаването на неговия проблем с приложена скица на имота /доказателство № 7/ и са намират на л. 103 и л. 104; Писмо № 94-00-9087/18.05.99г. до кмета на община Монтана от секретаря по аграрната реформа /доказателство № 13/ се намира на л. 105; Съдебно удостоверение, издадено от ОС-Монтана по дело № 188/04г., въз основа на което Йордан Костов Младенов да се снабди със скиците и протоколите, с които са нанесени ползвателите на имотите, за които той претендира и отговор от община Монтана от 05.11.04г., че не разполага с такива скици и протоколи /доказателства под № 12/ се намират на л. 106; Писмо от Кмета на община Михайловград до Министерство на селскостопанското развитие, земеползването и възстановяването на поземлената собственост от 08.12.92г. / доказателство № 14/ е приложено по делото на л. 283; Удостоверение изх. № 5677/19.10.06г. на ОСЗГ Монтана относно обхвата на плана на зона "Парта", изготвен на основание § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ /доказателство № 10/ е приложено по делото на л. 7; Становище на Община Монтана без дата във връзка с възражението на Й.М. против писмо на МЗГ с изх. № 94-ЙЙ-162/15.10.03г. /доказателство №9/ е представено по делото и се съдържа в червената папка с твърди корици на л. 48; Протокол от разпит на свидетел Д. Г. И. от 27.11.86г. от Зам. окръжен прокурор Петрова /доказателство № 17/ също се съдържа в червената папка с твърди корици - доказателства по делото на ОС на л. 175; По отношение на решение на ИК № 54 без дата, с което се приема, че земите в м. "Парта" - 4300 дка следва да бъдат картотекирани като слабопродуктивни и непригодни за механизизирана обработка /доказателство № 11/ следва да се посочи, че същото се намира на л. 185 от червената папка с твърди корици, а на л. 121 от делото е приложен Протокол № 1 от 17.04.81г. на общинската комисия със същото съдържание, утвърден с решение № 73 от 16.05.81г. на ИК на ОНС-Михайловград; Писмо до Й. М. от Началника на ОСЗГ-Монтана с дата 02.08.04г., според което няма основание за промяна на решение 2/1 от 18.06.97г. /доказателство № 15/ се съдържа в червената папка с твърди корици на л. 206. Двете скици също са приложени по делото.

Всички, изброени по-горе писмени доказателства, които са били приложени като такива по адм.д. № 92/2007г. по описа на ОС-Монтана и по адм. дело № 9542/2008 г. по описа на Върховния административен съд, Четвърто отделение, не са нови писмени доказателства по смисъла на чл. чл. 239,т.1 от АПК и не могат да обосноват искането са отмяна.

По отношение на доказателство № 1 - Жалба от Й. М. до Областен управител на област Монтана и до приемна на МС, подадена чрез кмета на община Монтана и заведена с вх. № 94 Й 242/23.09.08г., срещу заповеди №№ 2123, 4 и 5 /11.08.08г. на кмета на община Монтана, следва да се посочи, че е представено копие от същата, което очевидно е на самия искател, тъй като е без подпис. Жалбата е подадена преди приключване на устните състезания по адм.д. № 9542/08г. на 08.12.2008г. и ако според касатора в това производство г-н Младенов това е било относимо към спора писмено доказателство, той е следвало да го представи по това дело.

По отношение на доказателство № 3 - заверен препис от протокол от с.з., проведено на 12 май 2008г. по адм.д. № 197/08г. по описа на АС-гр.Монтана: Видно от самия протокол, Й. М. е участвал в производството по това дело като заинтересована страна и се е явил лично в с.з., проведено на 12.05.2008г. Следователно, за обстоятелствата, за които разпитаният свидетел Асен Вачков е свидетелствал, той е узнал на същата дата - 12.05.2008г. От друга страна, фактите, за които свидетелят е дал показания, свързани с постапването му на работа на 01.02.69г. като директор на ДЗС, парцелирането на мястото и взетото решение да се раздаде на работниците и служителите, които имат право, за лично ползване, включително и на него самия, мястото, което е получила Ц. С., както и че разпределянето е станало чрез теглене на жребий, са установени и с протокол с дата 14.11.89г. от разпит на свидетеля А. В. по гр.д. № 186/89г. по описа на ОС-Михайловград, който е бил представен по адм.д. № 92/07г. по описа на ОС-Монтана и следователно, не установяват нови факти, които не са били включени във фактическия материал по делото. Доколкото доказателство установява обстоятелство, за които искателят е узнал на 12.05.08г. и следователно е можел да го представи до приключването на устните състезания по адм.д. № 9542/08г. на 08.12.2008г. както и поради това, че не установява нови факти по смисъла на чл. 239,т.1 от АПК, които не са били включени във фактическия материал по делото, по отношение на него искането за отмяна е неоснователно. Както правилно е посочено в мотивите на решението, чиято отмяна се претендира, в производството по § 4к, ал. 6 от ПЗР на ЗСПЗЗ не се обсъжда въпросът дали са били налице законоустановените предпоставки за преобразуване правото на ползване на ползвателите в право на собственост. Всяко лице, в т.ч. искателят, ако претендира на собствено основание право на собственост върху определен имот, следва да го установи по общия исков ред в гражданско производство.

Относно доказателство № 8 - отговор от Областния управител до Гл. експерт на отдел "Приемна" при МС - № И-2205 от 15.10.2008г., в което се твърди, че Й. М. не е обжалвал заповедта за одобряване на ПНИ, въпреки че същият е подал жалба на 28.02.06г. Този отговор касае жалбата, по която е било образувано адм.д. № 92/2007г. по описа на Окръжен съд-Монтана. Жалбата е разгледана и по нея е постановено решението, потвърдено с решение № 14648 от 30.12.2008г., постановено по адм. дело № 9542/2008 г. по описа на Върховния административен съд, Четвърто отделение в обжалваната част, чиято отмяна се иска. Безспорно, твърденията на Областния управител, че няма такава подадена жалба, не представляват факт, който е от съществено значение за делото и би довел до различно разрешение на спора, предмет на спора.

Относно доказателствата под 16 - писма до Началника на РПУ-Монтана от 1995г., 1998г. и 2000г. за съдействие за изпълнение на заповед № 1527/15.11.94г. на Кмета на община Монтана и на решение на ВАС № 1789/23.03.2000г. за осигуряване присъствието на Д.Г. И. в незаконно ползвания от него имот № 1509 в м. "Парта" и за спиране на изпълнението на същата заповед до изясняване на случая : Самата заповед № 1527/15.11.94г., издадена от кмета на община Монтана на основание § 4г, ал.2 от ПЗР на ЗСПЗЗ, с която е постановено изземване на ползвания неправомерно имот от Д. Г. И., тъй като имотът е собственост на наследниците на К. К. и решение на ВАС № 1789/23.03.2000г. по дело № 6945/99г., с което е оставено в сила решение от 06.07.99г. по адм.д. № 299/98г. на ОС-Монтана, с което е отменена като незаконосъобразна заповед № 1208/09.10.98г. на кмета на община Монтана, отменяща заповед № 1527/15.11.94г., са представени по делото. Следователно, тези доказателства не установяват нови факти, които са от съществено значение за изхода на спора. От една страна, безспорно, искателят е могъл да се снабди с тях и да ги представи по делото, ако е смятал това за необходимо, а от друга - обстоятелството, че е искано съдействие от Началника на РПУ-Монтана за изпълнението на заповед № 1527/15.11.94г., е неотнормимо към спора. Същото важи и за призовката за принудително изпълнение - въвод във владение в имота в гр. Монтана на 07.07.94г. по изп.д. № 391/94г. с взыскател Й. М. По делото е представен изпълнителен лист от 08.04.94г., издаден от РС-Монтана на основание решение от 12.08.93г. по гр.д. № 208/92г. От същия е видно, че Д. Г. И. е осъден да предаде владението на Й. и Г. К. върху недвижим имот 1015 кв.м., представляващ част от имот в Кошарник, м. "Парта". Безспорно, искателят е можел да представи тази призовка като доказателство по делото, ако е считал това за необходимо и важно за решаването на правния спор. Обстоятелството, че има издаден такъв изпълнителен лист е било установено по делото и едва ли наличието на призовка за принудително изпълнение, би довело до различни правни изводи. Това се отнася и до доказателство № 20 - решение № 23/22 от 27.10.92г. на ПК-Михайловград за възстановяване право на собственост на земи в м. Кошарник на наследниците на К. К. - Това решение на ПК установява права на искателя и ако е смятал, че същото е относимо към правния спор, той е следвало да го представи като доказателство по делото. Доказателствата : под № 18. - Решение № 151/22.05.87г. на ВС на НРБ по д. № 99II от 1987г. § № 23. Пълномощно от 26.09.07г. ; Протокол № 5 от 06.07.92г. на ПК-Михайловград за възстановяване правото на собственост на наследниците на И. Р. върху нива от 5000 дка в м. "Парта" без ограничения на ползването и скица от 14.07.92г. също е можело да бъдат представени при проявена добра грижа от страна на искателя при воденето на делото. С пълномощното той е упълномощен от съюза на собствениците в гр. Монтана. Протокол № 5 от 06.07.92г. не касае искателя лично и не може да послужи за доказателства за това, че след като тази нива е възстановена без ограничения на собствеността, то и земите на неговия наследодател в същата местност е следвало да се възстановят по този начин. Както е посочено в мотивите на решението, чиято отмяна се претендира, в решение № 2 / 1 от 18.06.1997 г. Поземлена комисия гр. Монтана изрично е посочено за всеки имот поотделно, че попада в терен по параграф 4 от ЗСПЗЗ и ще бъде възстановен след одобряване кадастъра на старите собственици и при съблюдаване правата на сегашните ползватели. В контекста на изложеното, неоснователно се явява възражението на жалбоподателя, че имотите на наследодателя му не са разположени в територия по § 4, след като това изрично е посочено в решението на колективния орган по поземлената собственост, което решение не е било обжалвано от жалбоподателя. С решение № 151/22.05.87г. на ВС на НРБ по д. № 99II от 1987г. е оставено в сила решение от 26.02.87г. по гр.д. № 102/86г. на Михайловградския окръжен съд, с което Ц. С. е осъдена да заплати на държавата 3500 лв., получена противозаконно от продажба на извършени от нея подобрения върху предоставена ѝ земя по ПМС от 82г., находяща се в м. "Парта", на лицето Д. И. В мотивите на решението се сочи, че земята е за лично ползване и собственикът на същата е собственик на подобренията, а фактически Славинска се е разпоредила и с мястото в противоречие с Примерния устав на АПК. Очевидно, искателят се домогва да докаже, че процесните земи са били в блок на ТКЗС и неправомерно са раздадени за лично ползване. Както е посочено в мотивите на атакуваното решение, в производството по § 4к, ал. 6 от ПЗР на ЗСПЗЗ не се обсъжда въпросът дали са били налице законоустановените предпоставки за преобразуване правото на ползване в право на собственост, а именно - дали правото на ползване върху земеделската земя е предоставено по силата на акт на Президиума на Народното събрание, на Държавния съвет или на Министерския съвет; дали в имота има построена до 1 март 1991 година сграда по смисъла на изключенията в § 1в, ал. 3 от ДР на ППЗСПЗЗ; дали имота представлява лозе, овощна градина или земеделската земя е единствена на семейството на ползвателя, който живее постоянно в населеното място, в чието землище е имотът или земята да е общинска или държавна. Същото се отнася и за въпроса

дали територията (в случая местност "Парта") е отговаряла на изискванията за картотекиране на земите като слабопродуктивни, маломерни и неподходящи за машинна обработка. При колизия между правата на ползвателите, за които процедурата по преобразуването на правото им на ползване в право на собственост е приключила и правата на бившите собственици, всяко лице, което претендира на собствено основание право на собственост трябва да установи това свое право по общия исков ред в гражданско производство.

Писмото от Кмета на община Монтана до Й. М. от 07.01.09г. /№ 19/ не установява нищо по-различно от установеното по делото, а именно, че с решение № 2 / 1 от 18.06.1997 г. Поземлена комисия гр. Монтана изрично е посочено за всеки имот поотделно, че попада в терен по параграф 4 от ЗСПЗЗ и ще бъде възстановен след одобряване кадастъра на старите собственици и при съблюдаване правата на сегашните ползватели.

Интервюто с Мехмед Дикме от 4 декември 2001г., в което същият е заявил, че системно се отказва извършването на въвод във владение на собственици, както и информацията, публикувана в пресата, без дата, според която 150 дела са гледани от административния съд срещу кмета на Монтана и 700 дела в Окръжен съд-Монтана за невърнати земи, не установяват факти от съществено значение за решаването на конкретния правен спор.

С оглед на изложеното, искането за отмяна на влязло в сила решение № 14648 от 30.12.2008г., установено по адм. дело № 9542/2008 г. по описа на Върховния административен съд, Четвърто отделение, с което е оставано в сила решение от 09.04.2008г. на Окръжен съд - Монтана, постановено по адм.д. № 92/2007г. в обжалваните му части, като неоснователно на основание чл. 244, ал.1 от АПК следва да се отхвърли.

Водим от горното, Върховният административен съд, Петчленен състав, Първа колегия

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователно искането на на Й. М. от гр. Монтана за отмяна на влязло в сила решение № 14648 от 30.12.2008г., постановено по адм. дело № 9542/2008 г. по описа на Върховния административен съд, Четвърто отделение, с което е оставано в сила решение от 09.04.2008г. на Окръжен съд - Монтана, постановено по адм.д. № 92/2007г. в обжалваните му части. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ:**

/п/ Фани Найденова
/п/ Здравка
/п/ Маруся
/п/ Милена
/п/ Емилия Миткова

Шуменска
Димитрова
Златкова